

helt af de Forslag, der ere fremkomne til en Indskrænkning i det, som den nugældende Hærsordning præsterer. Jeg er overbevist om, at den for at naae det Maal, den har stillet sig i en særdeles væsentlig Grad trænger til Forsøgelse paa enkelte Punkter, og da navnlig med Hensyn til det helt uddannede Befalingspersonale. — Jeg bad om Ordet, fordi den ærede Taler, der nu satte sig (Frederiksen), syntes at opfatte Børnebyrden som et rent Stattespørgsmaal. Dersom denne hans Opfattelse er rigtig, har der aldrig her i Landet været givet en mere ubillig Lov end den for sin Lighed saa forfattede Hærslov af 1867, thi vi kunne vel Alle være enige om, at 6 Maaneeder ikke har samme Værdi for den Eine som for den Anden, men at der af de Børnepflichtige, som ere indkaldte til 6 Maaneders Tjeneste, er dem, for hvem disse 6 Maaneeder have hundrede Gange saa stor Værdi som for andre. Den abstrakte Lighed, som det ærede Medlem spørmer for at tilvejebringe, kan han saaledes dog ikke naae, men den nødvendige Konsekvens af hans Tanke maa netop være en hvervet Hærs. Naar det ærede Medlem mener, at det skulde være noget saa Naturligt, at der skulde gives Erstatning for Opfyldelsen af Børnepflichten, og her paralleliserer de militære Befalingsmænds Stilling med det til Uddannelse indværende Mandstabs, forekommer det mig, at han aldeles har overset Stillingens Natur. Børnebyrden hviler paa os Alle uden Undtagelse i en vis Del af vort Liv; den maa vi Alle opfylde, og de militære Befalingsmænd maa efter den nu gældende Hærslov opfylde den akkurat paa samme Maade som de Menige, men udenfor denne Byrde ere de militære Befalingsmænd traadte i et Kontraktforhold til Staten. De skulle have Bederlag for deres Tid, for deres Flid og for de Udlag, de have gjort, for at skaffe sig de Kundskaber og den Dygtighed, som fordres for at blive militær Befalingsmand, men med Hensyn til alle dem, som efter den nu bestaaende Ordning opfylde deres militære Børnepflicht, er man altid tilbligere — og det har man gjort i alle de Lande, der have det samme System som vi, almindelig Børnepflicht — gaaet ud fra, at denne Ydelse var Noget, som Staten krævede af alle sine Borgere, og for hvilken den ikke gav dem noget egentligt Bederlag, hvorimod den kun sørgede for, at de i den Tid, hvori de præsterede denne Ydelse, havde det til et nødvendigt Livsophold absolut Nødvendige. Det ærede Medlem mente, at, naar een Mand blev holdt inde i 9 Maaneeder og en anden kun i 6, skulde den, som blev holdt inde i 9 Maaneeder, i de 3 have en forøget Betaling. Det er Noget, hvorpaa man tilbels — rigtignok efter en meget ringe Maalestof — er gaaet ind, idet den Menige, som ligger inde over 6 Maaneeder, faar et dagligt Tillæg af 2 Skilling. Jeg vilde ønske, at man ikke havde givet dette daglige Tillæg af 2 Skilling, thi naar man vilde give et

Tillæg, ser det besynderligt ud at give saa lidt, men jeg maa bestemt udtale mig imod, at den Omstændighed, at Uddannelsen til den ene Tjeneste kræver nogle Dage, Uger eller Maaneeder mere end Uddannelsen til den anden Tjeneste, med Nødvendighed skulde medføre et yderligere Bederlag for den, hvem det uheldige Lod træffer. Det er Noget, som ikke vilkaarlig paalægges den Eine eller den Anden, men det er Omstændighederne, som føre det med sig, og man kan nu engang ikke realisere en saadan abstrakt Lighed som den, Mange spørmer for, men som jeg rigtignok ikke havde troet, at den ærede sidste Taler var en Tilhænger af.

Fingerstev: Jeg skal tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger med Hensyn til mit Standpunkt ligeoverfor dette Lovforslag, og jeg har saameget mere Grund til at begrænse mig, som jeg tror at vide, at det, jeg kunde ønske, ikke vil kunne sættes igjennem. Der er et Hovedprincip nedlagt i Forslagets § 11, som siger, at alt det aarlig udfkrevne Mandskab, der er sundet tjenstdygtigt til den egentlige Krigstjeneste, indkaldes til Uddannelse. Denne Bestemmelse hviler paa et meget smukt Princip og har derfor ogsaa vundet Tilslutning i Representationen, men jeg tror rigtignok, at man, naar man vil gjennemføre dette Princip saaledes, at alt Mandskab skal uddannes lige længe og lige godt, kommer ind paa en noget farlig Vej og paa disse store Udgifter, som medgaa til alt dette Mandstabs Uddannelse, medens man tillige vanskeligt faar en fyldestgørende Institution ud af sin Hær, hvilket dog var det, man skulde have. Der er talt om en folkelig Hær, men den danske Hær kan aldrig blive Andet end folkelig, thi den bestaar af Nationens Sønner, der have en Børnebyrde som de skulle opfylde. Efter min Mening er det ikke folkeligt at give Hærens Befalingsmænd med en tvivlsom Uddannelse; det er folkeligt, det er i Folkets Interesse og fremfor Alt i Soldaternes, i Landets Spørners Interesse at give den et fast godt Befalingspersonale, der i Ungdommen er uddannet til dette vigtige Kalb. Derfor tror jeg, at man ikke kan blive ved med at uddanne alt Mandskab lige godt. Jeg vil ikke videre tale om de yderliggaaende Lighedsfordringer, som bleve opstillede af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgtreds (Frederiksen), men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa en skrigen Uretfærdighed, som han har overset. Han fremhævede den Ulighed, at den Eine kun ligger inde i 6 Maaneeder, medens den Anden ligger inde i 9 Maaneeder; men hvad skal man da sige om den næsten halve Del af Mandstabet, som slet ikke kommer ind? Er det ikke langt mere ubilligt, at En, fordi han har en kroget Finger eller Eligt, bliver helt fri for denne Byrde? Er det ikke virkelig en Ubillighed? Det ærede Medlem vil formodentlig sige, at de, der